

Töölähetuse kulude hüvitiste maksmise kord ning välislähetuse päevaraha alammäär, maksmise tingimused ja kord

Vastu võetud 25.06.2009 nr 110

Määrus kehtestatakse «Töölepingu seaduse» § 40 lõike 3 ja «Tulumaksuseaduse» § 13 lõike 3 punkti 1 alusel.

§ 1. Määruse reguleerimisala

(1) Määruses sätestatakse töötajale ja juriidilise isiku juhtimis- või kontrollorgani liikmele (edaspidi *töötaja*) tööandja ettevõtlusega seotud töö- või ametilähetusega (edaspidi *töölähetus*) kaasnevate, tööülesande täitmiseks tehtud kulude hüvitamise kord ning välisriiki toimunud lähetuse (edaspidi *välislähetus*) päevaraha alammäär, maksmise tingimused ja kord. Samuti sätestatakse piirmäärad, millele vastavaid tööandja või tema asemel kolmanda isiku makstavaid töölähetuse kulude hüvitisi ega päevaraha ei maksustata.

(2) Määrust kohaldatakse ka «Spordiseaduse» §-s 7 nimetatud isikule spordilähetusega ning «Loovisikute ja loomeliitude seaduses» nimetatud loovisikule tema loometööga seotud lähetusega seoses makstava sõidu- ja majutuskulude hüvitise ning välislähetuse päevaraha maksustamisel.

(3) Määrust ei kohaldata hüvitistele ega päevarahadele, mida makstakse töötajale sõitude eest töötaja elukoha ja töölepinguga määratud töö tegemise koha (edaspidi *töökoh*) vahel, ning laevapere liikmele ja tsiviilohusõiduki meeskonnaliikmele. Juriidilise isiku juhtimis- või kontrollorgani liikme puhul loetakse töökohaks koht, kus juhtimis- või kontrollorgani liige oma ametiülesandeid harilikult täidab.

(4) Juriidilise isiku juhtimis- või kontrollorgani liikme tööandjana käsitatakse määruses juriidilist isikut, kelle juhtimis- või kontrollorgani liige lähetatu on.

§ 2. Töölähetuse kulude hüvitamine ja välislähetuse päevaraha

(1) Töötajal on õigus nõuda tööandjalt töölähetusega kaasnevate sõidu- ja majutuskulude ning tööülesande täitmisega kaasnevate muude mõistlike kulude (näiteks sõidupiletite ostmisega kaasnevad, reisikindlustuse, viisa vormistamise, pagasiveo, valuutakursside vahest tulenevad või muud sarnased kulud) hüvitamist ning välislähetuses oldud aja eest päevaraha maksmist vähemalt §-s 3 sätestatud alammäära ulatuses.

(2) Töölähetusega seotud kõik kulud hüvitatakse kulu tõendava dokumendi alusel.

(3) Töölähetuse kulude hüvitamiseks ja päevaraha maksmiseks teeb tööandja kirjalikult väljendatud otsustuse. Lähetuskulude väljamaksmise aluseks olevas dokumendis näidatakse töölähetuse sihtkoht, kestus ja ülesanne ning hüvitatavate lähetuskulude ja välislähetuse päevaraha määrad.

(4) «Tulumaksuseaduse» § 13 lõike 3 punktis 2 nimetatud sõiduauto lähetuses kasutamise kulud hüvitatakse käesoleva määruse või «Tulumaksuseaduse» § 13 lõike 3 punkti 2 alusel kehtestatud määruse alusel. Kulude hüvitamisel käesoleva määruse alusel hüvitatakse sõiduauto lähetuses kasutamisega otseselt seotud, täiendavalt tekkinud kulud, välja arvatud remondi- ja hoolduskulud.

(5) Lähetuskulude hüvitamisel arvestatakse välisvaluutas tehtud kulutused Eesti kroonidesse välislähetusest saabumise päevale järgnenud tööpäeval kehtinud Eesti Panga päevakursi alusel.

§ 3. Välislähetuse päevaraha alammäär

Välislähetuse päevaraha alammäär on 350 krooni päevas.

§ 4. Välislähetuse päevaraha maksmise tingimused

(1) Teeloleku ja lähetuskohas viibimise aja eest makstakse töötajale välislähetuse päevaraha, kui välisriigis asuv lähetuskoht asub vähemalt 50 kilomeetri kaugusel asula piirist, kus paikneb töö tegemise koht.

(2) Välislähetusse väljasõidu päeva eest makstakse päevaraha, kui välisriiki suunduv sõiduk väljub hiljemalt kell 21.00. Välislähetusest saabumise päeva eest makstakse päevaraha, kui sõiduk saabub pärast kella 3.00.

(3) Välislähetusest saabumise päeval teise välislähetusse mineku korral makstakse päevaraha ühekordse määra ulatuses.

(4) Tööandja võib välislähetuse päevaraha määra vähendada kuni 70 protsenti, kui lähetuskohas viibimise ajal tagatakse lähetatule tasuta toitlustamine.

§ 5. Välislähetuse päevaraha maksmine kolmanda isiku poolt

Juhul kui töötajale maksab välislähetuse päevaraha kolmas isik, on tööandja kohustatud päevarahana maksma vähemalt §-s 3 sätestatud alammäära ja kolmanda isiku makstava summa vahe. Töötaja on kohustatud esitama tööandjale kolmanda isiku kinnituse päevaraha maksmise kohta või ise kinnitama selle saamist.

§ 6. Töötaja lähetamine mitme tööandja poolt

Juhul kui töötajal on rohkem kui üks tööandja ning töötaja saadavad lähetusse mitu tööandjat samal ajal, on töötaja kohustatud tööandjat teavitama teise tööandja tehtud lähetusse saatmise otsusest ning talle määratud päevarahast. Kui tööandjal on teave, et teine tööandja maksab töötajale päevaraha, puudub sellel tööandjal sama perioodi eest päevaraha maksmise kohustus.

§ 7. Töölähetuse kulude hüvitise ja päevaraha maksuvaba piirmäär

(1) Maksustamisele ei kuulu «Tulumaksuseaduse» § 13 lõike 3 punktis 1 ja § 19 lõike 3 punktis 10 nimetatud isikutele:

- 1) paragrahvi 2 kohaselt makstav töölähetusega kaasneva kulu hüvitis;
- 2) makstav majutuskulu hüvitis riigisisesele lähetusel kuni 1200 krooni ööpäevas ning välislähetusel kuni 2000 krooni ööpäevas;
- 3) makstav välislähetuse päevaraha kuni 500 krooni päevas.

(2) Majutuskulude maksuvaba piirmäära arvestatakse iga ööpäeva kohta eraldi.

§ 8. Maksuvaba piirmäära kohaldamine päevaraha maksmisel kolmanda isiku või mitme tööandja poolt

(1) Juhul kui päevaraha maksab ainult kolmas isik või lisaks tööandjale ka kolmas isik, kohaldatakse päevarahale või päevarahade summale § 7 lõike 1 punktis 3 sätestatud piirmäära, arvestades esimesena tööandja makstavat päevaraha.

(2) Kui §-s 6 nimetatud juhul maksavad päevaraha mitu tööandjat, kohaldatakse päevarahade summale § 7 lõike 1 punktis 3 sätestatud piirmäära, arvestades kõigepealt esimesena lähetusse saatmise otsuse teinud tööandja makstavat päevaraha.

§ 9. Maksuvaba piirmäära ületav osa

(1) Maksuvaba piirmäära ületav osa, mida maksab tööandja, maksustatakse «Tulumaksuseaduse» § 48 lõike 4 punkti 4 ja «Sotsiaalmaksuseaduse» § 2 lõike 1 punkti 7 alusel.

(2) Maksuvaba piirmäära ületav osa, mida maksab kolmas isik, maksustatakse tulumaksuga «Tulumaksuseaduse» § 13 lõike 3 punkti 1, § 19 lõike 3 punkti 10 või § 31 lõike 1 punkti 7 alusel.

(3) Kolmanda isiku makstud päevarahalt tulumaksu kinnipidamisel võetakse tööandja poolt kasutamata päevaraha maksuvaba osa arvesse juhul, kui kolmandal isikul on tööandja kinnitus töötajale makstava päevaraha suuruse kohta.

§ 10. Määruse jõustumine

Määrus jõustub 1. juulil 2009. a.

Peaminister Andrus ANSIP

Rahandusminister Jürgen LIGI

Riigisekretär Heiki LOOT